

EDWARD SKOWROŃSKI-HERTZ

ur. 1920; Sanok

STRESZCZENIE RELACJI MÓWIONEJ

W relacji Edward Skowroński-Hertz opowiada o swojej najbliższej rodzinie i domu rodzinnym – o rodzicach, braciach, adoptowanej siostrze, mieszkaniu przy ul. Niecałej 10. Sporo wspomnień dotyczy pracy ojca, który był wojskowym i pracował w Dowództwie Okręgu Korpusu Nr II w Lublinie, oraz mieszkających w pobliżu sąsiadów i dzieci innych wojskowych, z którymi bawił się na podwórku. Przedwojenne wspomnienia dotyczą również Synagogi Kotlarzy, do której chodził ojciec, i życia religijnego rodziny – obchodzonych w domu świąt i szabatu.

W relacji pojawia się także temat domu sierot przy ul. Grodzkiej, w którym mama pana Edwarda była wiceprzewodniczącą, oraz postać pani Beli Dobrzyńskiej. Przywołana jest także postać rabina Majera Szapiry, który często składał wizyty w domu pana Hertza.

Wspomnienia wojenne relacji dotyczą losów rodziny po wrześniu 1939 roku – ewakuacji na Wschód, pobytu we Lwowie, zdobyciu fałszywych dokumentów, życia w Warszawie na aryjskich papierach, a następnie pobytu m.in. w obozach Gross-Rosen i Bergen-Belsen, zachorowania na tyfus i uratowania się z obozu dzięki akcji zorganizowanej przez Folke Bernadotte, wiceprzewodniczącego Szwedzkiego Czerwonego Krzyża.

Pan Edward Hertz-Skowroński rysuje mapę pamięci Lublina – Krakowskie Przedmieście, ulicę Radziwiłłowską, rzekę Czechówkę oraz ulicę Niecałą.

W rozmowie uczestniczy Yoram Lenkiewicz, bratanek pana Hertza.

Data i miejsce nagrania	2006-11-24, Hajfa
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Autor streszczenia	Maria Radek
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"